

عنوان مقاله:

زیبایی شناسی نور و تجلی آن در معماری اسلامی ایرانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه اقتصاد شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

امیر محمدی نژاد - دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان

فرنگیس اصل مشتاقی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان

خلاصه مقاله:

روشنایی و نور یکی از مهم ترین شکل ها و تجلیات هستی به شمار می آید که همواره نقش اساسی در حیات زیستی ، اجتماعی و فرهنگی جوامع گوناگون داشته است و در آثار فرهنگی و هنری و همچنین در آثار و فضاهای معماری به صورت های گوناگون بازتاب یافته و از عوامل مهم در شکل گیری و چگونگی این فضاها نیز بوده است. معماران با آگاهی از این نقش نور برای ایجاد هماهنگی و تناسب و زیباتر جلوه دادن آثارشان بسیار بهره برده اند. در فرهنگ ایرانی نور همواره نمادی از عالم ملکوت و معنا بوده است. این اعتقاد که نور چون پلی است میان عالم معنا و ماده در معماری نیز تأثیر خود را گذاشته است. معماران با تسخیر نور و هدایت آن از طرق مختلف به داخل بنا محیط داخل و خارج را به این شیوه به هم پیوند می دادند. در معماری سنتی ما ، معماران با استفاده از عناصر ساده نوآوری های بدیعی را از نظر فضا و زیبایی آن به وجود آورده اند. در این مقاله ضمن پرداختن به زیباشناسی نور در معماری اسلامی به بررسی مصادیق استفاده از آن در معماری گذشته این سرزمین می پردازیم

کلمات کلیدی:

نور ، زیبایی شناسی ، معماری ایرانی ، معماری اسلامی ، زیبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/412849>

